

Tadeusz BILIŃSKI

TWORZENIE I PRZEOBRAŻANIE PASJĄ DZIAŁALNOŚCI
PROFESORA LEONA ROWIŃSKIEGO

Czujemy się wyróżnieni obecnością Pana Profesora wśród nas i cieszymy się bardzo, że razem z Panem świętujemy dzisiaj Pana Jubileusz wieloletniej pracy naukowej i dydaktyczno-wychowawczej. Jest Pan, Panie Profesorze, dla nas nauczycielem, mistrzem i przyjacielem - bliskim naszym sercem.

Profesor Leon Rewiński jest wychowawcą kilku pokoleń inżynierów technologów i organizatorów budownictwa. Zawsze niezwykle czynny i pochłonięty pasją tworzenia i kształtowania specjalności technologii i organizacji budownictwa. Jego działalność naukową charakteryzuje pasja badania i twórczenia, niezwykła wkliwłość i skrupulatność, rzetelność analiz i trafność wniosków, a nadto głębokie zrozumienie problemów współczesnego budownictwa, na tle współczesnych przeobrażeń gospodarki kraju.

Swoimi pracami i rozprawami naukowymi na stałe zapisał się już w dorobku nauki polskiej.

Zawsze niezwykle zaangażowany przy realizacji podejmowanych zadań, przepojony troską o lepsze jutro dla budownictwa. Cecha Jego osobowości to niezwykła i autentyczna skromność. Zawsze wymagający przede wszystkim od siebie i życzliwy dla szerokiego, bardzo licznego otoczenia. Człowiek o wielkiej wiedzy i kulturze.

Nie jest łatwe scharakteryzować, omówić przebogaty dorobek pracy zawodowej, twórczej, społecznej - ocenić wszystkie zasługi Profesora Leona Rewińskiego wynikające z Jego działalności naukowej i dydaktyczno-wychowawczej. Mnie osobiście jest tym trudniej, że moje bezpośrednie kontakty z Profesorem nie sięgają jeszcze rocznicy dziesięciolecia. Co prawda, znacznie wcześniej wiele o Nim słyszałem, studiowałem Jego prace; najpierw skrypty, potem rozprawy naukowe, a co również istotne-miałem ciągły kontakt z Jego bezpośrednimi uczniami. Mimo to, moje zwierzenia jako ucznia Profesora, a także nadużywając nieco znaczenia słowa - Jego Przyjaciela, mogą być tylko fragmentaryczne i dotyczące ostatnich lat.

Moje pierwsze spotkanie z Profesorem Leonem Rowińskim - nie licząc kontaktów na konferencjach, naradach, przypadkowej wymiany zdań - nastąpiło dość niedawno, bo w roku 1981 i to przy szczególnej okazji. Mianowicie, Państwowe Wydawnictwo Naukowe powierzyło Profesorowi zadanie zrecenzowania skryptu "Budownictwo systemowe", którego byłem współautorem. Jako konstruktor w tamtych latach, trochę technolog, problemy technologiczno-organizacyjne widziałem mało wnikliwie, na pewno nie przypisując im odpowiedniej rangi. Wielostronicowa, krytyczna opinia - powiem więcej, ostro formułująca wiele zastrzeżeń - zmusiła mnie do bardzo głębokich, szczegółowych rozważań, a w konsekwencji do daleko idących zmian jakościowych opracowania. Niezwykła skrupulatność, sumienność i wnikliwość Recenzenta doprowadziły do wyeliminowania wielu niespójności, zbytecznych lub wątpliwej jakości inferencji, czy mało zrozumiałych sentencji, a twórcza Jego ingerencja, inspiracja - doprowadziły do pełniejszego ujęcia problematyki budownictwa systemowego w całościach uwarunkowań społeczno-gospodarczych. W efekcie powstało opracowanie o większej wartości merytorycznej i dydaktycznej.

Teraz, już po wielu latach mam szczególną okazję do ponownego złożenia podziękowania Jubilatowi, ale nie tylko za tak wartościową pomoc przy opracowaniu skryptu. Dziś nie mam żadnych wątpliwości, że ten pierwszy kontakt z Profesorem, z Jego krytycznym spojrzeniem na budownictwo wpłynął w dużym stopniu, a może nawet zaważył na ukształtowaniu mojej sylwetki inżyniera-naukowca.

Przeogromny dorobek działalności naukowej, dydaktyczno-wychowawczej, zawodowej i społecznej - omieściła. Trudno cokolwiek z tego bogatego dorobku wymienić. Wszędzie widoczne są szczególne osiągnięcia wynikające z niezwyklej aktywności i zaangażowania, z pasji tworzenia i wdrażania, z pasji twórczego oddziaływania na budownictwo.

Właściwie to trudne jest ustalenie granicy obowiązków pracownika nauki w Uczelni, w środowisku zawodowym, w społeczeństwie. Od jakiego momentu praca jest wyrazem szczególnej aktywności, szczególnego zaangażowania zasługującego na miano aktywności społecznej. Bez względu jednak na miejsce tej granicy - całość kształtu działalności Jubilata, jej intensywność i ciągłość, różnorodność formy, a nade wszystko bezinteresowność upoważniają mnie do wyrażenia opinii, że Jubilat jest wielkiej miary społecznikiem, oddanym swemu powołaniu. Zawsze bez reszty oddanym kształceniu kadry naukowej i inżynierskiej, propagowaniu sztuki inżynierskiej, rozwojowi dziedziny technologii i organizacji budownictwa. Przy czym Jubilata charakteryzuje zawsze otwartość i zdecydowanie w podejmowaniu kolejnych obowiązków, kolejnych zadań, bez próby odłożenia zadania, przełożenia go na innych, na potem. Jest zawsze gotów do przyjęcia kolejnych obowiązków, do współdziałania w realizacji kolejnych zadań - czy to związanych z organizowaniem konferencji naukowych, z jej prowadzeniem, z podejmowaniem prac badawczych, czy z wdrażaniem nowych efektywnych technik, pisanem skryptów, monografii, publikacji, recenzji.

W efekcie tego naturalnego zaangażowania, pełnego oddania swojej spec-

jalizacji naukowej i dydaktycznej, jest od początków lat siedemdziesiątych niekwestionowanym liderem technologii i organizacji w budownictwie.

Znana jest powszechnie naszemu budowlanemu środowisku naukowemu i technicznemu osoba Profesora Leona Rowińskiego i to nie tylko przez Jego przeogromny dorobek publikowany, ale także przez Jego działalność na rzecz środowiska i społeczeństwa. Znana jest powszechnie działalność Jubilata w organizacjach naukowych i technicznych, w organizacjach politycznych i społecznych. Śmiało przypuszczać, że znacznie mniej znana jest działalność Jubilata na forum organów Sejmu PRL. Dlatego też na tę właśnie działalność chciałbym zwrócić uwagę:

Profesor Leon Rowiński już od kilku lat współpracuje z Sejmową Komisją Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej, Komunalnej i Mieszkaniowej. Opiniuje dokumenty sejmowe, czynnie uczestniczy w posiedzeniach plenarnych Komisji, a także współpracuje z powołanymi do rozpatrzenia określonych problemów podkomisjami. W ostatnim czasie intensywnie działa w Podkomisji ds. inicjatyw organizatorskich w procesie inwestycyjnym, której zadaniem jest postrzeganie i ocena inicjatyw organizacyjnych oraz usuwanie przeszkód i trudności w ich wdrażaniu. Udział Profesora w pracach tej Podkomisji jest niezwykle cenny. Jego wielka wiedza i bogate doświadczenie przyspieszają rozpoznanie problemu, a także prowadzą często do trafnych opinii i decyzji.

Ta krótka i fragmentaryczna prezentacja sylwetki Profesora Leona Rowińskiego, jego działalności, dorobku - nie stanowi żadnej całości. Jest tylko jedną z stroniec jeszcze nie napisanej książki.